

Josifa Stalina

 svpressa.ru/persons/iosif-stalin

Josif Vissarionovič Stalin (vlastním jménem **Džugašvili**) je ruský revolucionář, sovětská politická, stranická, státní a vojenská osobnost. Joseph Stalin získal titul generalissima Sovětského svazu (1945). Josif Vissarionovič Stalin byl vůdcem sovětského státu od konce 20. let až do své smrti 5. března 1953.

Dětství a vzdělání Josifa Stalina

Podle oficiální verze se Josif Stalin narodil 9. (21. prosince) 1879 ve městě Gori v provincii Tiflis. Podle neoficiálních údajů se Joseph Vissarionovič narodil 6. (18. prosince) 1878.

Stalinův otec, **Vissarion Džugašvili** , byl obuvníkem. Moc nevydělal. Často pil.

Stalinova matka **Jekatěrina Georgievna** (rozená **Geladze**) svého syna velmi milovala. Snila o tom, že se Joseph Stalin stane knězem. V roce 1888 byl Joseph okamžitě přijat do druhé přípravné třídy na ortodoxní teologické škole Gori a v září 1889 vstoupil Joseph Dzhugashvili do první třídy školy, kde získal vzdělání. Joseph Vissarionovič studoval velmi dobře. Vystudoval vysokou školu v roce 1894 a jeho maturitní vysvědčení mělo téměř všechny vynikající známky.

Joseph Stalin pak pokračoval ve vzdělávání v září 1894, Dzhugashvili vstoupil do ortodoxního Tiflis Theological Seminary. Ale právě v tomto období se mladý Joseph Džugašvili spřátelil s marxisty. Josif Vissarionovič Stalin začal navštěvovat schůzky podzemních skupin revolucionářů vyhnaných carskou vládou do Zakavkazska.

Anglický historik Simon Sebag-Montefiore podle Wikipedie napsal: „Stalin byl mimořádně nadaný student, který získal vysoké známky ve všech předmětech: v matematice, teologii, řečtině, ruštině. Stalin měl rád poezii a v mládí sám psal básně v gruzínštině, což přitahovalo pozornost znalců.“ Podle jeho názoru měl Stalin vynikající intelektuální schopnosti: například uměl číst **Platóna** v originále. Když se Stalin dostal k moci, pokračuje historik, vždy psal své vlastní projevy a články jasným a často sofistickým stylem. Anglický historik tvrdil, že mýtus o Stalinovi ignorantovi šířil **Leon Trockij** a jeho příznivci.

Na fotografii student teologické školy Gori I.V. Džugašvili, 1894 (Foto: TASS)

V roce 1931 se německý spisovatel **Emil Ludwig** v rozhovoru zeptal Stalina: „Co vás přimělo stát se opozičníkem? Možná špatné zacházení ze strany rodičů? Stalin odpověděl: „Ne. Rodiče se ke mně chovali docela dobře. Další věcí je teologický seminář, kde jsem tehdy studoval. Na protest proti zesměšňujícímu režimu a jezuitským metodám, které v semináři existovaly, jsem byl připraven stát se a vlastně se stal revolucionářem, zastáncem marxismu...“ Joseph Vissarionovič přitom nemluvil o svém opileckém otci, který ho bil, a jeho manželce.



Joseph Stalin komunikoval s novými přáteli a systematicky se zabýval sebevzděláváním a poté revolučními záležitostmi. V roce 1898 vstoupil mladý Džugašvili do první gruzínské sociálně

demokratické organizace. Joseph Vissarionovič se okamžitě ukázal jako přesvědčivý řečník. Proto byl pověřen vedením propagandy v dělnických kruzích.

Revoluční kariéra

V roce 1899 Joseph Dzhugashvili opustil seminář a v roce 1901 se mladý muž skutečně stal profesionálním revolucionářem a odešel do ilegality. Pracoval pod stranickými přezdívkami „Koba“, „David“, „Stalin“. Joseph Vissarionovič se účastnil takzvaných „ex“, tedy útoků na banky, aby doplnil stranickou pokladnu. Joseph Stalin se stal členem výborů Tiflis a Batumi RSDLP. Nakonec byl zatčen.

Od roku 1902 a během následujících jedenácti let byl Josif Vissarionovič Stalin 8krát zatčen. Mladý revolucionář byl sedmkrát v exilu, ale pokaždé se mu podařilo uprchnout (kromě exilu v roce 1913). V exilu, jak poznamenali Stalinovi soudruzi, zejména **Michail Sverdlov**, se choval odměřeně, až arogantně.

V intervalech mezi zatčeními se Joseph Vissarionovič zabýval spoustou revoluční práce. Stalin zorganizoval Baku stávku v roce 1904, po které byla uzavřena kolektivní smlouva mezi stávkujícími a průmyslníky. V roce 1905 na 1. konferenci RSDLP v Tammerfors (Finsko) se Josif Stalin poprvé osobně setkal s **V. I. Leninem**. Dále se Stalin účastnil jako delegát z Tiflis na IV. a V. kongresech (1907) ve Stockholmu a Londýně.

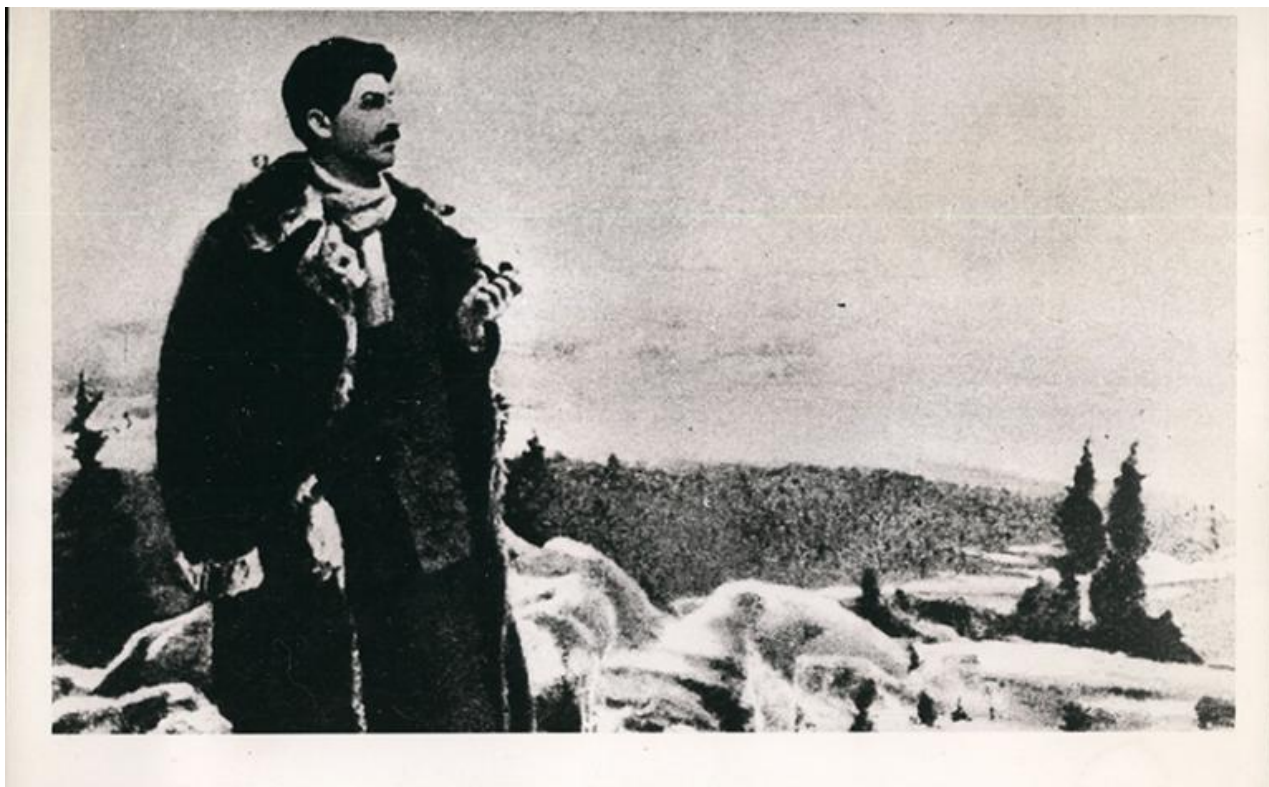


Foto: Joseph Stalin strávil poslední čtyři roky carské éry v sibiřských pustinách, 1901 (Foto: ZUMA Press/Global Look Press)

V roce 1912 byl na plénu RSDLP v Baku Stalin v nepřítomnosti představen ústřednímu výboru a ruskému předsednictvu ústředního výboru RSDLP.

Poté, co si všiml literárních schopností Josepha Vissarionoviče, byl pověřen organizací vydávání novin „Pravda“ a „Zvezda“. V roce 1913 vyšel ve Vídni Stalinův článek „Marxismus a národnostní otázka“. Od té chvíle začal být Joseph Džugašvili v revolučních kruzích považován za odborníka na národnostní otázku. Ve stejném roce v únoru byl Joseph Vissarionovič zatčen a vyhoštěn do Turukhanské oblasti. Na svobodu se dostal až po únorové revoluci. Stalin se vrátil do Petrohradu a vstoupil do předsednictva ústředního výboru a poté spolu s **Lvem Kameněvem** vedl redakci deníku Pravda.

Vzhledem k tomu, že Vladimir Lenin byl v zahraničí, Stalin se spolu s dalšími revolucionáři v Petrohradě aktivně podílel na přípravě a průběhu Říjnové revoluce.

Wikipedia uvádí, že kvůli Leninovu nucenému odchodu do úkrytu vystoupil Joseph Vissarionovič Stalin jako jeho následovník a podobně smýšlející osoba na VI. sjezdu RSDLP (b) (červenec-srpen 1917) se zprávou pro Ústřední výbor. Na zasedání ÚV RSDLP (b) 5. srpna byl Josif Stalin zvolen členem úzkého složení ÚV. V srpnu až září prováděl Joseph Dzhugashvili především organizační a novinářskou práci, publikoval své články v novinách „Pravda“ a „Soldatskaja Pravda“.

V noci na 16. října na rozšířené schůzi ÚV vystoupil proti stanovisku L. B. Kameneva a **G. E. Zinovieva**, kteří hlasovali proti rozhodnutí o povstání. Joseph Stalin byl zvolen členem Vojenského revolučního centra, které se připojilo k Petrohradskému vojenskému revolučnímu výboru (VRK).

V tomto období Josif Stalin často vystupoval v debatách na městských konferencích, kde referovali o aktuální situaci, a účastnil se protiválečné propagandy. Joseph Stalin byl zvolen členem Všeruského ústředního výkonného výboru a členem předsednictva Všeruského ústředního výkonného výboru z bolševické frakce. Stále více podporoval Leninovy názory. 10. října 1917 na zasedání Ústředního výboru RSDLP (b) Joseph Vissarionovič odhlasoval rezoluci o ozbrojeném povstání.

Po říjnové revoluci se Josif Stalin přímo podílel na vypracování plánu na porážku jednotek **A.F. postupujících na Petrohrad. Kerenský a P.N. Krasnova**. A pak spolu s Vladimírem Leninem podepsal rozhodnutí Rady lidových komisařů zakázat vydávání „všech novin uzavřených Vojenským revolučním výborem“.

Občanská válka

Když začala občanská válka, Stalin byl jmenován předsedou Vojenské rady Severokavkazského vojenského okruhu (červen-září 1918). Později byl Josif Stalin členem Revoluční vojenské rady jižní fronty, poté členem Revoluční vojenské rady republiky a zástupcem

Všeruského ústředního výkonného výboru v Radě obrany dělníků a rolníků (od konce roku 1918 do května 1919 a také od května 1920 do dubna 1922).

Jak napsal doktor vojenských a historických věd **Machmut Gareev** , během občanské války získal Josif Vissarionovič Stalin rozsáhlé zkušenosti s vojensko-politickým vedením velkých mas vojsk na mnoha frontách (obrana Caricyn, Petrohrad, na frontách proti Děnikinovi, Wrangelovi, Bílí Poláci).



Na fotografii: Joseph Stalin a Leon Trockij v Petrohradě kolem roku 1917 (Foto: ZUMA Press/Global Look Press)

Stalin - cesta k moci

Anglický spisovatel **Charles Snow** také charakterizoval Stalinovu vzdělanostní úroveň poměrně vysoko: „Jedna z mnoha podivných okolností souvisejících se Stalinem: byl mnohem vzdělanější v literárním smyslu než kterýkoli z jeho současných státníků. Ve srovnání s tím jsou **Lloyd George** a **Churchill** překvapivě špatně čtiví lidé. Stejně jako **Roosevelt** ."

Zřejmě díky svým schopnostem byl Josif Stalin zvolen do politbyra a organizačního byra Ústředního výboru RCP (b) a také generálním tajemníkem ÚV RCP (b). Zpočátku tato pozice znamenala pouze vedení stranického aparátu a předseda Rady lidových komisařů RSFSR Lenin byl nadále všemi vnímán jako vůdce strany a vlády.

Po Leninově smrti, na konci 20. let, Josif Vissarionovič Stalin porazil opozici a stal se hlavou sovětského Ruska. Od té chvíle se Stalin ujal státních záležitostí. Rozhodně začal urychlovat industrializaci a úplnou kolektivizaci zemědělství.

Hlad a pokrok

Josif Vissarionovič Stalin prohlásil rok 1929 za rok „velkého zlomu“. Joseph Vissarionovič se chystal přeměnit zemědělské Rusko na rozvinutý průmyslový stát. Za strategické cíle státu označil industrializaci, kolektivizaci a kulturní revoluci. Průběh „velkého zlomu“ byl prováděn násilnými metodami, které stály miliony lidských životů. Ale díky nadšení obyvatel země dokázala hodně. Byly vybudovány vodní elektrárny a továrny a v Moskvě se objevily první linky metra. Přitom lidé umírali hlady.

2. března 1930 publikoval Stalin v Pravdě článek „Závrať z úspěchu. K otázkám hnutí JZD“, v nichž obvinil příliš horlivé exekutory z „excesů“.

V roce 1932 zasáhl řadu regionů SSSR (Ukrajinu, Povolží, Kubáň, Bělorusko, jižní Ural, západní Sibiř a Kazachstán) hladomor. Podle řady historiků byl hladomor v letech 1932-1933 umělý, stát měl schopnost jeho rozsah a následky omezit.

Stalinova obecná linie zničila venkovského dělníka. Spolu s pěstmi trpěli i nevinní lidé. Venkovské obyvatelstvo bylo nuceno odejít za prací do města. Situace byla kritická. A pak Joseph Stalin učinil prohlášení o „excesech na zemi“ a již před válkou se situace ve vesnici zlepšila.

Během stejných let se Joseph Stalin rozhodně vypořádal s opozicí. Jak je známo, takzvaný „sjezd vítězů“, XVII. sjezd KSSS (b) (1934), poprvé konstatoval, že usnesení 10. sjezdu bylo provedeno a již neexistovala žádná opozice. ve straně.

Josif Stalin a Velká vlastenecká válka

Těsně před druhou světovou válkou se Josif Vissarionovič Stalin se zaměřením na situaci, která vznikla v Evropě, rozhodl přiblížit Německu. Vůdce sovětského Ruska si tedy uvědomoval, že válka s Hitlerem je nevyhnutelná, chtěl vojenský konflikt na nějakou dobu odložit, aby dokončil přezbrojení armády a zcela přešel na nové typy vojenské techniky.

Na základě paktu **Molotov - Ribbentrop** dosáhl SSSR dohod o vymezení sfér vlivu a po vypuknutí 2. světové války anektoval území západní Ukrajiny a západního Běloruska, pobaltské státy, Besarábii a Severní Bukovinu.

Druhá světová válka ale začala 1. září 1939, kdy Hitler zaútočil na Polsko. Od září 1939 byly Polsko, Francie, Velká Británie a její panství ve válce s Německem (Anglo-polská vojenská aliance z roku 1939 a Francouzsko-polská aliance z roku 1921).

V červnu 1941 proběhl Hitlerův zrádný útok na SSSR. V této těžké válce utrpěla země vedená Josifem Vissarionovičem Stalinem (jako vrchním velitelem ozbrojených sil) vážné materiální i trpké lidské ztráty.

Během roku 1941 se SSSR, USA a Čína připojily k protihitlerovské koalici. Od ledna 1942 se koalice skládala z 26 států: Velká čtyřka (USA, Velká Británie, SSSR, Čína), britská dominia (Austrálie, Kanada, Indie, Nový Zéland, Jižní Afrika), země Střední a Latinské Ameriky, Karibik , stejně jako vlády v vyhnání okupovaných evropských zemí. Počet koaličních účastníků se během války zvýšil.

Sovětský svaz pod vedením Stalina rozhodujícím způsobem přispěl k vítězství nad nacismem, což přispělo k rozšíření vlivu SSSR ve východní Evropě a východní Asii a také k vytvoření světového socialistického systému.

V poválečných letech se Josif Vissarionovič Stalin zasloužil o vytvoření mocného vojensko-průmyslového komplexu v zemi a přeměnu SSSR na jednu ze dvou světových supervelmocí, vlastníci jaderné zbraně a stal se spoluzakladatelem OSN. , stálý člen Rady bezpečnosti OSN s právem veta.



Na snímku: Joachim von Ribbentrop, Joseph Stalin, externí komisař Molotov a poradce Hilger (Foto: Scherl/Global Look Press)

Deportace a represe v SSSR

V SSSR bylo mnoho národů vystaveno úplné deportaci, mezi nimi: Korejci, Němci, Ingrianští Finové, Karačajci, Kalmykové, Čečenci, Inguši, Balkaři, krymští Tataři a mešetští Turci. Sedm z nich – Němci, Karačajci, Kalmykové, Inguši, Čečenci, Balkaři a Krymští Tataři – také ztratili svou národní autonomii.

Historici se shodují, že Stalinovy represe v Rudé armádě způsobily vážné poškození obranyschopnosti země a mimo jiné vedly ke značným ztrátám sovětských vojsk v počátečním období Velké vlastenecké války.

Mezi potlačované během těchto let patřili tři z pěti maršálů Sovětského svazu, 20 armádních velitelů 1. a 2. hodnosti, 5 vlajkových lodí flotily 1. a 2. hodnosti, 6 vlajkových lodí 1. hodnosti, 69 velitelů sborů, 153 velitelů divizí, 247 velitelů brigád.

Během války byla zastavena agresivní protináboženská kampaň a hromadné zavírání kostelů. Stalin se stal zastáncem komplexního rozšíření jurisdikce ruské pravoslavné církve.

Po vítězství v roce 1945 navrhl Josif Vissarionovič Stalin přípitek „Ruskému lidu!“, který nazval „nejvýznačnějším národem ze všech národů, které tvoří Sovětský svaz“.

července 1945 v Postupimi **Truman** informoval Josepha Stalina, že Spojené státy „nyní mají zbraně mimořádné ničivé síly“. Podle Churchillových vzpomínek se Stalin usmál, ale nezačal se zajímat o detaily. Z toho Churchill usoudil, že Stalin ničemu nerozuměl a nebyl si vědom událostí. Ale mýlil se.

Tentýž večer Stalin nařídil Molotovovi, aby s **Kurčatovem** promluvil o urychlení prací na atomovém projektu. 20. srpna 1945 za účelem řízení atomového projektu vytvořil Státní výbor obrany Zvláštní výbor s nouzovými pravomocemi v čele s **L.P. Berija**. V rámci Zvláštního výboru byl vytvořen výkonný orgán - První hlavní ředitelství pod Radou lidových komisařů SSSR (PGU). Stalinova směrnice zavázala PGU v roce 1948 zajistit vytvoření atomových bomb, uranu a plutonia.



Na fotografii: Britský premiér Winston Churchill, americký prezident Franklin D. Roosevelt a Joseph Stalin se setkali ve dnech 4. až 11. února 1945 na konferenci v Jaltě (Foto: Pixfeatures/Global Look Press)

Osobní život Josifa Stalina

V noci 16. července 1906 se v tifliském kostele svatého Davida Joseph Dzhugashvili oženil s **Jekatěrinou Svanidzeovou**. Z tohoto manželství se v roce 1907 narodil Stalinův první syn Jakov. Koncem téhož roku zemřela Stalinova manželka na tyfus.

Na jaře 1918 se Stalin podruhé oženil. Jeho manželka byla dcerou ruského revolucionáře **S. Ja Alliluyev - Nadezhda Alliluyeva**.

24. března 1921 se v Moskvě Josifu Stalinovi a Naděždě Allilujevové narodil syn Vasilij. Stalin také adoptoval **Artema Sergeeva** po smrti jeho blízkého přítele, revolucionáře **Fjodora Andrejeviče Sergejeva**.

V únoru 1926 se narodila dcera Světlana.

Na snímku manželka generálního tajemníka Ústředního výboru Vsesvazové komunistické strany bolševiků Josifa Vissarionoviče Stalina Naděžda Sergejevna Allilujeva a jejich syn Vasilij, 1922 (Foto: TASS)

Stalinův vnuk **Jevgenij Džugašvili** se narodil v roce 1936. 25 let působil jako vedoucí učitel dějin válek a vojenského umění na Vojenské akademii Generálního štábu ozbrojených sil SSSR pojmenované po **K.E.**



Vorošilov . Ztvárnil roli I.V. Stalin ve filmu sovětského gruzínského režiséra **D.K. Abashidze** „Jakov, syn Stalina“ (1990). Občan Ruska a Gruzie, žil v Moskvě a Tbilisi. Zemřel v roce 2016.

Koníčky Josifa Stalina

Josif Vissarionovič Stalin rád četl. Jak napsal Simon Sebag-Montefiore: „...Stalinova knihovna sestávala z 20 000 svazků a každý den trávil mnoho hodin čtením knih, dělal si poznámky na jejich okraje a katalogizoval je. Stalinův čtenářský vkus byl přitom eklektický: **Maupassant** , **Wilde** , **Gogol** , **Goethe** , **Zola** . Stalin byl erudovaný muž - citoval Bibli, díla **Bismarcka** , díla **Čechova** a obdivoval **Dostojevského** , považoval ho za rafinovaného psychologa.“

Smrt Josifa Stalina

Joseph Vissarionovič Stalin zemřel ve svém oficiálním sídle - Near Dacha, kde neustále žil v poválečném období. 1. března 1953 našel jeden z dozorců Josifa Stalina ležet na podlaze malé jídelny. Ráno 2.

března dorazili lékaři do Nižňaja dača a diagnostikovali ochrnutí na pravé straně těla. 5. března ve 21:50 zemřel Stalin. Podle lékařské zprávy byla smrt způsobena krvácením do mozku.

V Nekropoli u kremelské zdi, pamětním hřbitově na Rudém náměstí a ve zdi samotné jsou umístěny urny s popelem státních, stranických a vojenských vůdců SSSR, účastníků Říjnové revoluce 1917. Vpravo od r. Mauzoleum, zejména prominentní straničtí vůdci jsou pohřbeni bez kremace, v rakvi a v hrobě a vláda, včetně v roce 1961 tělo Josifa Stalina tam bylo přeneseno z mauzolea.

Hodnocení činnosti Josifa Stalina

O činnosti Josifa Stalina se bude diskutovat ještě dlouho. Stalinovi příznivci se domnívají, že za sebou zanechal silnou stranu, zemi s vyspělým společenským a politickým systémem. Udělal ze SSSR mocnost světového významu.

Odpůrci Josifa Vissarionoviče se domnívají, že Stalinovu vládu charakterizovala přítomnost autokratického režimu osobní moci, dominance autoritářsko-byrokratických způsobů řízení, nadměrné posilování represivních funkcí státu, slučování stranických a státních orgánů, přísné státní kontrola nad všemi aspekty společenského života, porušování základních práv a svobod občanů, deportace lidí, masové umírání v důsledku hladomoru v letech 1931-1933 a bující represe.

V nekrologu za smrt Josifa Vissarionoviče Stalina, The Manchester Guardian z 6. března 1953 napsal: „Podstatou Stalinova historického úspěchu je, že vzal Rusko pluhem a nechal je s jadernými reaktory. Pozvedl Rusko na úroveň druhé průmyslové velmoci na světě. Nebyl to výsledek čistě materiálního pokroku a organizace. Takové úspěchy by nebyly možné bez komplexní kulturní revoluce, během níž celá populace navštěvovala školu a velmi tvrdě studovala.“

Po Stalinově smrti se veřejné mínění o něm do značné míry utvářelo v souladu s postojem představitelů SSSR a Ruska. Po 20. sjezdu KSSS sovětští historici hodnotili Stalina s přihlédnutím k postoji ideologických orgánů SSSR.

Přesto jsou geografické objekty v mnoha zemích světa pojmenovány po Stalinovi.

Zpráva od **Carnegie** Endowment (2013) uvádí, že pokud v roce 1989 bylo Stalinovo „hodnocení“ v seznamu největších historických osobností minimální – 12 % (Vladimir Lenin – 72 %, Petr I. – 38 %, Alexandr Puškin – 25 %) , pak v roce V roce 2012 byl na prvním místě Stalin se 49 %. Podle průzkumu veřejného mínění, který provedla Nadace veřejného mínění ve dnech 18. až 19. února 2006, 47 % ruských obyvatel považovalo Stalinovu roli v historii za obecně pozitivní, 29 % za negativní. Během průzkumu mezi televizními diváky (7. května – 28. prosince 2008), který organizovala televizní stanice Rossiya s cílem vybrat nejcennější, nejpozoruhodnější a nejsymboličtější osobnost ruských dějin, obsadil Stalin s velkým náskokem vedoucí pozici. Výsledkem bylo, že Stalin obsadil třetí místo a ztratil asi 1% hlasů na první dvě historické postavy.

Když **Nikita Chruščov** na 20. kongresu odhalil Stalinův kult osobnosti, později na setkání v Kremlu prohlásil:

— Je zde přítomen náčelník generálního štábu **Sokolovskij** , potvrdí, že Stalin vojenské problematice nerozuměl. nemá pravdu? "V žádném případě, Nikito Sergejeviči," odpověděl jasně maršál. Byl zbaven své funkce.

Georgij Konstantinovič Žukov také potvrdil: "Nestojíme za Stalinův malíček!"

Joseph Stalin v těchto dnech ve zprávách

Postava Josifa Stalina nadále hraje obrovskou roli v politickém životě země; o Stalinovi se natáčí filmy, se kterými jsou spojeny skandály mezi politiky i obyčejnými lidmi;

Tu a tam se objevují skandály s transparenty nebo pamětními cedulemi Stalinovi. Internetová publikace Free Press-South vedla , že transparent s portrétem Josifa Stalina v uniformě generalissima a nápisem: „Vzpomínáme, jsme hrdí!“, který byl vyvěšen 29. dubna 2015 v centru Stavropolu , způsobil skandál. V květnu 2015 byl pomník Josifa Stalina, který v Lipecku v předvečer 70. výročí Vítězství postavili místní komunisté, polity růžovou barvou. Téhož roku byl v centru Moskvy vyvěšen transparent zobrazující Stalina .

V Čeljabinské oblasti byly vydány mince se Stalinem a Žukovem . Iniciativní skupina obyvatel uzavřeného města Ozersk v Čeljabinské oblasti se obrátila na správu lokality s žádostí o postavení pomníku Josifu Stalinovi k 70. výročí Vítězství.

V roce 2015 byl v Jaltě odhalen pomník věnovaný účastníkům Jaltské konference z roku 1945 . Kompozice opakuje slavnou fotografii pořízenou na konci konference, na níž vedle sebe sedí Joseph Stalin, Winston Churchill a Franklin Roosevelt. Na podzim téhož roku byl ve vesnici Shelanger v Marijské republice odhalen pomník Josifa Stalina u vchodu do masokombinátu Zvenigovsky .

Free Press vedl , že podle ukrajinského prezidenta **Petra Porošenka** byl Josif Stalin jedním z těch, kteří v září 1939 rozpoutali druhou světovou válku.

V roce 2016 uvedl **Vladimir Žirinovskij** zprávu s návrhem přesunout všechny pohřby z Rudého náměstí v hlavním městě do Mytišči u Moskvy. Vůdce LDPR zmínil, že před několika dny lidé přinesli květiny na hrob „krvavého diktátora“ Stalina na počest výročí jeho smrti. I když se země podle něj stále nemůže vzpamatovat z jeho vlády.

Joseph Stalin je často zmiňován v kampani ruských prezidentských kandidátů ve volbách v roce 2018. Proto kandidát **Ksenia Sobchak** na podzim roku 2017 nazval Stalina „katem a zločincem“ a obvinil ho z „genocidy ruského lidu v plném rozsahu“.

Komunistická strana Ruské federace na to odpověděla , že se jménem Stalin je spojen vědecký pokrok, stovky nových výzkumných ústavů, stovky nových vzdělávacích ústavů, odstranění negramotnosti, kulturní průlom a industrializace.

Ruský prezident **Vladimir Putin** se domnívá, že přílišná démonizace bývalého sovětského vůdce Josifa Stalina je jedním ze způsobů, jak zaútočit na SSSR a Rusko. Podle Putina je Stalin složitá postava, kterou lze srovnat s **Cromwellem** a **Napoleonem** , kteří povstali v důsledku revolucí a soustředili ve svých rukou obrovskou moc.

V roce 2017 prezident Čečenska **Ramzan Kadyrov** na své stránce na sociální síti Instagram proklel generalissima Josifa Stalina za deportaci Čečenců v roce 1944.

Podle průzkumu z roku 2015 se více než polovina Rusů domnívá , že Josif Stalin sehrál v životě země pozitivní roli.

Průzkum v létě 2017 ukázal, že občané Ruské federace považují Stalina za nejvýraznější osobu v historii lidstva.

Skandál s filmem „Smrt Stalina“

23. ledna Free Press oznámilo , že ministerstvo kultury odebralo distribuční certifikát satirické komedie „Smrt Stalina“ britského režiséra **Armanda Iannucciho** . Film byl také odeslán k dodatečnému právnímu zkoumání, uvedly zprávy.

Podle vedoucího katedry **Vladimíra Medinského** to řada lidí starší generace, a nejen jiní, bude vnímat jako útočný výsměch celé sovětské minulosti, zemi, která porazila fašismus, sovětské armádě i obyčejným lidem. lidé. Medinsky ujišťuje, že zrušení certifikátu o pronájmu nesouvisí s otázkami cenzury, ale s otázkami morálky.

Film, který měl být uveden 25. ledna, vypráví o boji o moc po smrti sovětského vůdce. Hlavní role ve filmu ztvárnili **Jason Isaacs** , **Olga Kurylenko** , **Steve Buscemi** a **Rupert Friend** .

Režisér celovečerního filmu „Smrt Stalina“ Armando Iannucci novinářům řekl , že stále doufá, že jeho dílo bude propuštěno v Rusku.

Tiskový tajemník ruského prezidenta Dmitrij Peskov odmítl situaci s odebráním distribučního certifikátu filmu „Smrt Stalina“ pár dní před zahájením jeho promítání v kinech považovat za projev cenzury .